

РЕШЕНИЕ

№ 890

гр. Велико Търново, 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА РАДЕВА**

при участието на секретаря **СИМОНА ИЛ. БУЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА РАДЕВА** Гражданско дело №
20214110102677 по описа за 2021 година

Обективно и субективно съединени искиве с правно основание чл. 45, вр. с чл. 86 от ЗЗД

Ищецът Н. М. Н. твърди, че притежава в режим на съпругеска имуществена общност недвижим имот, находящ се в гр.*****. Излага, че южно от него на ул. “ **** се намира имот, собственост на В**** за който съгласно заповед на кмета на Община В.Търново от 9.05.2016 г. е дадено разрешение за извършване на демонтаж на строеж «жилищна сграда», находяща се в имота. Сочи, че действията по събарянето били предприети през м. септември 2016 г. Заявява, че при извършване на действията по събарянето не били взети необходимите укрепителни мерки, поради което се съборила част от подпорната стена, изградена към имота на ищеца, както и към съседни от север имоти. На 17.09.2016 г. рухнала част от стената и пода на складовото му помещение. Твърди, че от датата на настъпване на първоначалното увреждане -17.09.2016 г. до настоящия момент е подал редица жалби, но собствениците на имота бездействали и не предприемали никакви дейности за укрепване на терена и възстановяване на щетите. Сочи, че след смъртта на Васил Р. и вписаният отказ от наследство от страна на сина му *** В. Р., дъщерята на починалия – ответницата ИВ. В. Б. носи отговорност за вредите, причинени от собственото и бездействие като

собственик на имота. Твърди, че през 2018 г. тя прехвърлила имота на ответника В. ЮЛ. В., който също не взел никакви мерки относно укрепване на терена, поради което ищецът продължавал да търпи вреди от продължаващото се рушене на сградата и имота му. Изтъква, че вредите по имота му са в причинна връзка с противоправното поведение на починалия В**** както и от последвалото бездействие на последващите собственици-И.Б. и В.В., които отговарят солидарно за причинените му имуществени вреди. Моли съда да осъди ответниците да заплатят солидарно сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на непозволено увреждане / действие и бездействие/ , изразяващи се в разрушаване на част от сграда с идентификатор 10447.518.57.2 , нацепване и свличане на земни маси от дворно място с идентификатор 10447.518.57, ведно със законна лихва от 17.09.2016 г. до окончателното изплащане. В съдебно заседание чрез пълномощника си адв.К. поддържа иска. Претендира разноси.

Ответникът ИВ. В. Б. не е депозирала в срок отговор на исковата молба. В съдебно заседание не изпраща представител.С писмено становище на пълномощника си адв.К. от АК Варна оспорва исковата молба и моли съда да я отхвърли, като неоснователна и недоказана. Заявява, че след смъртта на баща си е прехвърлила имота на племенника си и че никога не е била уведомявана за каквито и да е действия свързани с този имот, или причинени щети на трети лица. Излага, че липсват доказателства за възникнали задължения за баща и, които да преминават върху нея, както и че не е доказано нейно противоправно поведение. Прави възражение за изтекла погасителна давност при заявени от ищеца вреди, настъпили преди 12.09.2016 г.

Ответникът В. ЮЛ. В. е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва иска, като релевира възражения за изтекла погасителна давност за предявяването му. Оспорва твърдението относно налично задължение на праводателя на първата ответница да извършва някакви действия, което да е преминало към неговата законна наследница. Посочва, че когато е закупил недвижимия имот той бил в лошо състояние, при активно свлачище, което било пречка да се извършват каквито и да е дейности. Заявява, че никога не е бил търсен от ищеца и не е знаел, че той търпи вреди от негово противоправно поведение. Моли съда да отхвърли иска, като

неоснователен. В съдебно заседание се представлява от пълномощника си адв.И. от АК –Търговище. Поддържа изложеното становище за неоснователност и недоказаност на иска. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени становищата на страните и приобщените по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори от страните и от НА № 163, т.3, дело № 1412 /81 г. за продажба на недвижим имот срещу гледане и издръжка и НА № 26, т.2, рег. № 2285, дело № 130 от 11.04.2017 г. за собственост на недвижим имот се установява, че ищецът е собственик на недвижим имот, находящ се в гр.****-1/2 ид.ч от ПИ с идентификатор 10447.518.57 , заедно с целите жилищна сграда с идентификатор 10447.518.57.1 и спомагателна постройка с идентификатор 10447.518.57.2 от 20 кв.м. От приложените по делото НА № 894 от 19.08.2011 г. , НА № 1621 от 23.12.2011 г. и НА № 592 от 15.04.2016 г. се установява, че Васил Р. Стоянов е придобил собствеността върху ПИ с идентификатор 10447.518.60 находящ се в гр.В.Търново, ул.“****” , заедно с построената в него двуетажна жилищна сграда. Видно от удостоверение за наследници № 9500-851/16.03.2022 г. на Община Антоново, Васил Р. Стоянов е починал на 18.01.2018 г. и е оставил законни наследници сина си *** В. Р. и дъщеря си ИВ. В. Б.. С Определение № 154/1.02.2018 г. по ч.гр.д.№ 228/2018 г. на РС Търговище е вписан отказът от наследството на *** В. Р. от починалия му баща Васил Р. Стоянов в особената книга водена при съда. С НА № 1608 от 11.09.2018 г. на нотариус рег.№ 283 в НК, ИВ. В. Б. е продала на В. ЮЛ. В. ПИ с идентификатор 10447.518.60 , находящ се в гр.В.Търново , ул.“ ****” с площ от 511 кв.м. Със Заповед № РД 22-981/9.05.2016 г. на кмета на Община Велико Търново на собственика на ПИ с идентификатор 10447.518.60 по КKKP на гр.В.Търново с административен адрес гр.В.Търново, ул. „****” Васил Р. Стоянов е разрешено в тримесечен срок от влизане в сила на заповедта да изпълни демонтаж на строеж „ Жилищна сграда“ в ПИ . В заповедта са отразени задълженията на собственика при извършване на демонтажа свързани със спазване на строителните правила и нормативи и извозването на строителните отпадъци, както и незабавно отстраняване на нанесени повреди или щети. С жалба от 12.09. 2016 г. до кмета на Община В.Търново ищецът сезира за появили се големи пукнатини , дупки , откъртена част от стената под постройките му , след започналото

събаряне на съседния имот. С жалба от 19.09.2016 г. ищецът заявява, че на 17.09.е рухнала част от граничещата със съседа стена и част от пода на мазата, появили се пукнатини и свличане на земна маса. От писмо изх.№ 480568-4-1/4.10.2019 г. изпратено до омбудсмана на Република България и министъра на регионалното развитие и благоустройството е видно, че по повод двете жалби на ищеца до Васил Р. Стоянов е изпратено писмо от 21.09.2016 г. от Община В.Търново. Напомнени са задълженията по Заповед № РД 22-981/9.05.2016 г. относно осигуряване безопасното събаряне на сградата и му е разпоредено в 14- дневен срок да предприеме укрепване и СМР за възстановяване на целостта и носимоспособността на компрометираната каменна подпорна стена в северозападна посока по изготвен от проектант-конструктор план за изпълнение, след което да почисти и възстанови всички разрушени части от съоръженията и настилката по улиците. Писмото е получено на 29.09.2016 година. На 10.10.2017 г. до Стоянов е изпратено писмо от кмета на Община В.Търново, получено на 1.11.2017 г. , с което е определен 7 –дневен срок, в рамките на който да се отстранят предпоставките за възникване на инциденти. Горното е сторено след оглед от 27.10.2016 г., извършен от служители на Дирекция „СУТ“ при Община В.Търново, при който са констатирани неотстранени строителни отпадъци от имота при демонтажа на сградата, неизпълнено пространствено тръбно скеле съгласно План за разрушаване на сградата, нанесени щети на трети лица- частично срутване на каменна подпорна стена в северна посока и свличане на земни маси и разрушена временна постройка, част от имота на север на по-горното ниво с незатихнал характер, както и щети на части от техническата инфраструктура. След установената смърт на Васил Р. Стоянов на законните наследници *** В. Р. и ИВ. В. Б. е изпратено писмо от Община В.Търново от 2.01.2019 г. с даване на предписания да изпълнят задълженията си обективирани в писмото до наследодателя им от 21.09.2016 г. Писмото е получено от *** В. Р. на 10.01.2019 г., но се е върнало като неполучено от ИВ. В. Б., тъй като същата живее в чужбина. Издадена е Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г., с която на основание чл.195,ал.3 и 4 от ЗУТ , вр. с чл.196,ал.3 от ЗУТ на В. ЮЛ. В. е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия на земния скат към имоти с идентификатори 10447.418.57 и 10447.518.58 с цел предотвратяване на инциденти и нанасяне материални щети за трети лица. От изготвеното становище от „Геозащита“

ЕООД -клон Плевен от 22.10.2019 г. се установява, че причината за възникването на гравитационните склонови процеси е в резултат на изкуственото разрушаване на подпорната стена по откос между имоти на ул.“Силвестър Пенев“ № 4, № 6 и ул.“****“, което от своя страна е в резултат от изпълнението на демонтажни дейности, които не са съобразени с предварителния проект за демонтаж на жилищна сграда в имота на ул. „****. Описано е, че незащитения откос е подложен на ерозионни процеси в резултат на обрушването на малки пакети от глинести материали и изнасянето на земна маса, което застрашава сигурността на имотите на ул. „С.Пенов“ № 4 и № 6, както и преминаващите по ул. „М.Райкович“. Дадени са препоръки относно поставяне на необходимата сигнализация и предупреждения; неизползването на битова канализация в УПИ I-2263 до възстановяване на целостта □; отвеждане на оттока от водосточните системи на жилищните сгради и терена на имотите над откоса до основата на откоса; извършване на инженерно-геолошко проучване във връзка със съществуващата опасност за жилищните сгради на двата имота на № 4 и № 6 , въз основа на което да се изготви и реализира проект за укрепване на строежа. От вложените преписи от адм.дело № 717/2019 г. по описа на Административен съд Велико Търново се установява, че Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г. е обжалвана от ответника В. ЮЛ. В. и е отменена с Решение № 122/17.06.2020 г. , влязло в сила на 2.12.2020 г., след като е потвърдено с Решение № 14880/2.12.2020 г. по адм.д.№ 7868/2020 г. на ВАС. С решението на ВТАдм.съд преписката е върната на Община В.Търново, като са дадени задължителни указания. На база съставен констативен протокол № 3237/12.03.2021 г. е издадена Заповед № РД 22-1301/12.07.2021 г. на Кмета на Община В.Търново, с която на основание чл. 44 ал.2 от ЗМСА , чл.195,ал. 3 и 4 от ЗУТ , вр. с чл.196,ал.3 от ЗУТ и Констативен протокол № 3237/12.03.2021 г. на В. ЮЛ. В. е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия по земния скат към имоти с идентификатори 10447.518.57 и 10447.518.58 по КККР на Велико Търново. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта. Заповедта е получена и обжалвана пред ВТАдм. съд, съгласно изявленията направени от процесуалния представител на ответника В. в съдебно заседание, като към момента по делото няма данни за постановен съдебен акт. Приети са още Проект за разрушаване на сграда и план за безопасност и здраве на обект :Демонтаж на строеж Жилищна

сграда, намираща се в ПИ № 10447.518.60 по КККР на В.Търново. По делото са събрани и гласни доказателства. Разпитаният свидетел Р. излага, че е съсед на ищеца, делят една къща. Събарянето започнало през август 2016 г. На 17.09.2016 г. къщата била съборена. Присъствал, когато трябвало да се събори бетонната плоча и предупредил багериста, че това трябва да се направи на ръка, а не с багер, тъй като ще се отвори зидът и ще тръгне свлачище, но представителят на собственика наредил на багериста да събаря. В резултат се отворил зидът, тръгнало цялото пространство и 1/5 от двора паднала, а едната постройка останала без под. Според него на 23.07.2019 г. след обилни дъждове имало голямо рухване и тръгнал целия скат. Впоследствие от Общината насипали рохка пръст и заличили следите от събарянето на съседната къща. Св**** е син на ищеца. Заявява, че при събарянето на къщата на 17.09.2016 г. се срутил зида на част от тяхно помещение и част от пода рухнал надолу. В двора имало напукване и към момента. Разговаряли многократно с *** Р., който е син на починалия Васл Р. и въпреки, че го призовавали да прекрати дейностите това не станало, при което рухнала стената и тази на съседния имот. Искали да предприеме и укрепителни мерки, но и това не станало, като в резултат на улягането на почвата през 2019 година отново имало срутване. Паднала още една част от стената на постройката, както пода на постройката. Рухнала и голяма част от съседния имот. Заявява, че част от двора на баща му все още съществува, но стената била напукана, плочките също и се страхува, че е възможно да пропадне целия двор и къщата на баща му. Св.К. е заместник-кмет на Община В.Търново. Твърди, че преписката в Общината започнала по повод събарянето на къща, при което постъпили жалби от собствениците на горните имоти. Спомня си, че са писали писма за извършване на укрепителни мероприятия, тъй като имало опасност от свлачище, имало и разрушения по горните имоти. Собствениците се сменяли и между тях и общината започнала игра на котка и мишка, тъй като не получавали писмата от общината. По делото е изготвена съдебно-техническа оценъчна експертиза. Според заключението на вещото лице имотът на ищеца с идентификатор 10447.518.57 граничи на юг с имот с идентификатор 10447.518.60. собственост на ответника В.. Укрепването на ската между ПИ с идентификатор 10447.518.60 и ПИ с идентификатор 10447.518.57 и този с идентификатор 10447.518.58 / граничещ с имота на ищеца от югоизток/ е ставало чрез изградени подпорни

зидове от каменна зидария , като в участъка към имота на ищеца за подпорна стена е служел наличният външен северен зид с дължина от около 11 метра от съборената двуетажна къща в имота на ответника В..Складовото помещение на ищеца представляващо сграда с с идентификатор 10447.518.57.2 като допълващо застрояване е с обща площ от 20 кв. м. Има северно и южно помещение съответно с площ 12 кв.м. и 8 кв.м. В резултат на появилите се свлачищни процеси южното складово помещение е неизползваемо, подът му е изцяло пропаднал и свлечен в ПИ с идентификатор 10447.518.60. Липсва южната фасадна стена на сграда с идентификатор 10447.518.57.2 , както и източната фасадна стена и част от западната фасадна стена на южното складово помещение, както и пода на същото. Наблюдават се вертикални пукнатини по западната фасадна стена на складовото помещение с ширина около 2 см., цокълът е отлепен вследствие улягането на постройката, покривната конструкция на сградата е с видими провисвания. Незастроената южна част от дворното място е с видим наклон на юг, а алейните бордюри и бетоновите пътеки в двора са с налични недопустими пукнатини. Вредите са настъпили в резултат на настъпилия свлачищен процес . Северното крило на складовото помещение е използваемо, но с констатираните дефекти; южното крило на складовото помещение е недостъпно и неизползваемо и крие опасност от самосрутване на цялата склрадова постройка; част от дворното място е с опасност от самосрутване. Според заключението на вещото лице, използвало и приетото като доказателство по делото геотехническо становище от проф.Стойнев и становището на „Геозащита“ ЕООД, следва да се изготви проект за укрепване на целия целия скат в т.ч. за частта, засягаща имотите на ищеца и на ответника. Ориентировъчната стойност на изграждането на нова подпорна стена с дължина от 11 м. и височина 5 м., която вещото лице предлага без включен в нея конструктивен проект е от 34400 лева с ДДС към м. юни 2022 г. За възстановяване на уврежданията по имота на ищеца стойността на строително-монтажните работи към м.юни 2022 г. възлиза на 2200 лева. Възстановяването следва да започне след завършване на укрепителните мероприятия и изграждане участъка от подпорната стена, което към момента няма данни да е започнало. Свлачищният процес е започнал след събарянето на двуетажната жилищна сграда в имота на ответника В.. Според вещото лице отвеждането на отпадните канализационни води от санитарния възел и от кухнята на втория

етаж се включват в канализационна мрежа ситуирана на ул.“ С.Пенов“, а тези от първия етаж, както и отведените дъждовни води от покривите на сградите в имота на ищеца и повърхностните води се включват в канализационна мрежа, заустена в канализационна шахта, ситуирана в южната част на имота, като този канализационен клон преминава през граничещия имот 10447.518.56 с адм.адрес ул.“М.Райкович“ № 5 и се включва в канализационния клон на ул.“М.Райкович“. В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си. Заявява, че настъпилите след 2016 г. ерозионни процеси и свлачищни явления са допринесли за нанесените щети по сградата от допълващото застрояване и дворното място на ищеца, като косвените вреди за него се изразяват в намалената пазарна стойност на имота му.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск срещу ответниците е квалифициран от съда с правно основание чл. 45 от ЗЗД съобразно изложените в исковата молба фактически твърдения за причинени при режим на солидарност имуществени вреди в резултат на непозволено увреждане. Според тази разпоредба причинителя на вредите, когато е действал виновно трябва да обезщети увреденото лице. Съгласно Постановление на Пленума на Върховния съд №4/75 г. , когато вредите са настъпили от човешко действие, от неспазване на правила за техническа безопасност или от необезопасяване отговорността е деликтна , тъй като вредите за третите лица, които настъпват при ползване на вещ с явен недостатък следва да се обезщетят от този, който виновно ги е причинил, като не е положил дължимата грижа. От релевантните по делото доказателства се установи, че на собственика на имот, находящ се на ул. „**** с идентификатор 10447.518.60 по КККР на В.Търново , който към 2016 г. е бил Васил Р. Стоянов е издадено разрешение за демонтаж на сградата. Външните северни стени на тази двуетажна паянтова жилищна сграда са били ситуирани на границите с ПИ с идентификатор 10447.518.57 с дължина около 11 м. и с ПИ с идентификатор 10447.518.58, изградени от каменна зидария и са изпълнявали ролята на подпорни зидове към тези имоти. От приобщените документи по делото се установи, че при отпочване на демонтажа собственикът не се е съобразил с дадените предписания предвидени от проектанта в изготвения план за разрушаване на сграда, в

резултат на което е разрушена съществуващата подпорна стена по откоса, което довело от своя страна до възникването на гравитационни склонови процеси. Горното е констатирано при направения инженерно-геоложки оглед от „Геозащита“ ЕООД –клон Плевен, възложен от МРРБ по повод многобройните жалби до Община Велико Търново и Омбудсмана на Република България , депозираните от ищеца. Св. Р., който е присъствал на събарянето през септември 2016 г. потвърждава, че събарянето е станало багер, въпреки неговите предупреждения , че следва да се извършва ръчно с къртач и противно на дадените в плана за разрушаване на сграда указания, при което 1/5 от двора на ищеца паднала, а едната постройка останала без под. Св.**** също потвърждава , че на 17.09.2016 г. се срутил зида на част от тяхно помещение и част от пода рухнал надолу, а в двора имало напукване и към момента. Видно от приложените документи Община В.Търново е издала предписания на Васил Р. Стоянов относно извършване на възстановителни и укрепително строително-монтажни дейности още на 21.09.2016 г. Последвали са и други предписания, които въпреки, че са получавани от лицето, не са изпълнени. На 18.01.2018 г. Васил Р. Стоянов е починал и след отаказът от наследство на сина му *** В. Р. имотът, според приложения НА № 1608, т.9, рег.№ 10121 дело 1046 от 11.09.2018 г. на нотариус рег.№ 283 в НК с район на действие ВТРС е придобит от ответника – внук на починалия, чрез покупко-продажба от ответницата ИВ. В. Б.- дъщеря и законен наследник на починалия. След узнаване за смъртта на Стоянов Община В.Търново е издала същите предписания и на наследниците на починалия- дъщерята ИВ. В. Б. и сина *** В. Р., които не са получени от живущата от дълги години в чужбина Б. , но са получени от *** Р.. Близката родствена връзка на ответниците по делото, както с първоначалния собственик на имота, така и с *** Р., който според свидетелите се е занимавал с всички дейности извършвани в имота и е присъствал на провежданите огледи, както и елементарната житейска логика предполага безусловно, че те са знаели за нанесените поражения по имота на съседите си, включая имота на ищеца, както и за даваните предписания от Община В.Търново и въпреки всичко не са предприели никакви действия за предотвратяване на по-нататъшни щети, чрез изпълнение предписанията дадени още на общия им наследодател. В този ред на мисли неоснователни са доводите на ответницата И.Б., че тя не е знаела нищо за имота и не се е занимавала с него, както и че не е знаела за

възникналите проблеми. Тя като собственик на имота по силата на наследственото правоприемство в периода 18.01.2018 г. – 11.09.2018 г. в качеството си на единствен наследник на починалия Васил Р. Стоянов / след вписания отказ от наследство от страна на нейният брат *** Р./ е имала не само права, но и задължения към този имот, включително да изпълни дадените от общинските власти предписания за поддържането му в състояние, което да не застрашава околните имоти. След прехвърлянето на имота на нейния племенник –ответника В. той също не е предприел никакви действия по укрепването на имота, въпреки че баща му *** Р. е получил на 10.01.2019 г. писмо с дадените предписания по реда на чл.195,ал.1 вр. с чл.169 ал.1 и 3 т.1 и 3 от ЗУТ за обезопасяване и укрепване на имота със съдържание, идентично с това от 10.10.2017 г., изпратено до Васил Р. Стоянов и с което писмо няма как да не е бил запознат. В резултат на продължаващото бездействие и очевидното игнориране на проблема и несъобразяване и неизпълнение с дадените от съответните органи препоръки през лятото на 2019 година е последвало второ срутване, при което върху имота на ищеца са причинени още поражения- паднала още една част от стената и още една част от пода на постройката, използвана за складово помещение, улягането на терена продължило, което се установи от показанията на двамата свидетели. Изложените поражения по имота на ищеца се потвърждават и от заключението на вещото лице, което ги е описало подробно, като същите са започнали от 17.09.2016 г. и са продължили във времето в резултат на специфичния характер на увреждащите процеси- ерозионна и свлачищна дейност при липса на укрепителни мероприятия. При разпределената от съда доказателствена тежест съобразно правната квалификация, за да се уважи иска е необходимо установяване на сложния фактически състав на неправомерното увреждане- деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и причинената вреда и вина. Необходимо е доказване на всички елементи от фактическия състав- ответниците с деянието си в случая, чрез извършени от тях противоправни бездействия за изпълнение на дадени им предписания виновно да са причинили вреди на ищеца, изразяващи се в описаните повреди по неговия имот, като следва да е налице причинна връзка между вредите и виновното поведение на ответниците. Вината като елемент от фактическия състав се предполага до доказване на противното съгласно

ал.2 на чл. 45 от ЗЗД, като задължение на дееца е да обори тази презумпция при условие на пълно и главно доказване, което би го освободило от отговорност, а останалите кумулативно изискващи се предпоставки са възложени в доказателствена тежест на ищеца. В процесния случай съдът счита, че се доказва по безспорен начин от ищеца, че е претърпял имуществени вреди от противоправното бездействие на ответниците, които – първата от тях в периода 18.01.2018 г.- 11.09.2018 г., а вторият от тях след 11.09.2018 г. не са предприели никакви действия за изпълнение на дадените още на техния общ наследодател предписания за укрепване на имота и неговото обезопасяване. Отговорността на ответниците следва да се ангажира солидарно по правилото на чл. 53 от ЗЗД, доколкото не може да се установи приноса за увреждането на всеки от тях поотделно. Независимо, че Административен съд Велико Търново е отменил издадената от Кмета на Община В.Търново Заповед № РД 22-1289/8.08.2019 г., която отмяна е потвърдена с решение на ВАС, а Заповед № РД 22-1301/12.07.2021 г., с която на ответника е наредено незабавно да изпълни укрепителни мероприятия на земния скат към имота на ищеца и съседен имот не е влязла в сила, горното няма отношение спрямо ангажирането на деликтната отговорност на ответниците за причинените вреди. Както писмените доказателства, така и кредитираните от съда по реда на чл. 172 от ГПК като логични и непротиворечиви показания на св.Р. и св**** и заключението на вещото лице, прието и неспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обосновано, безспорно установяват наличието на имуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат на виновното поведение на ответниците, изразяващо се в противоправното им бездействие в различни периоди от време всеки от тях, като е налице и пряка причина връзка между вредите и това поведение. Ответниците, върху които лежеше доказателствата тежест не обориha по никакъв начин установената от закона презумпция за вина при деликтната отговорност. В този ред на мисли неоснователно е възражението на ответниците за изтекла погасителна давност, доколкото исковата молба е подадена на 15.09.2021 г. , а първите щети от демонтажа върху имота на ищеца са настъпили на 17.09.2016 г., тоест общата петгодишна погасителна давност по чл.110 от ЗЗД за вземането на ищеца не е изтекла. Изложеното дотук обосновава основателност и доказаност на иска , но не и в предявения размер. Ищецът претендира солидарно осъждане на

ответниците за сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди в резултат на непозволено увреждане върху имот с идентификатор 10447.518.57.1 и сградата в него с идентификатор 10447.518.57.2 . Съгласно заключението на вещото лице описаните от него щети по имота на ответника са преки и косвени, като косвените изразяващи се в намаляване пазарната стойност на имота не са остойностени, а преките имуществени щети са остойностени към м.юни 2022 г. на 2200 лева.Следователно иска се явява основателен и доказан до този размер, като до пълния претендиран размер от 5000 лева за сумата от 2800 лева следва да се отхвърли, като неоснователен. При основателност на главния иск основателна е и акцесорната претенция за законна лихва, считано от датата на увреждането -17.09.2016 г. до окончателното изплащане.

При този изход на делото разноските следва да се разпределят съобразно уважената, респективно отхвърлената част на иска. Ищецът претендира разноски в размер на 1130 лева за заплатена държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице. Съобразно уважената част от претенцията ответниците следва да заплатят солидарно на ищеца сумата от 497,20 лева. Ответникът В. претендира разноски възлизащи общо на 1115 лева , от които адв.възнаграждение от 700 лева, 400 лева депозит за вещо лице и 15 лева депозит за свидетел. Направеното възражение от ищеца за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на адв.И. съдът намира за основателно, като с оглед фактическата и правна сложност на делото същото следва да се редуцира на основание чл. 78, ал.5 от ГПК до минимума от 580 лева по чл. 7,ал.2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адв. възнаграждения. На основание чл.78,ал.3 от ГПК ищецът следва да му заплати сумата от 557,20 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ИВ. В. Б. с ЕГН ***** от гр. ***** ап.43 и В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.***** ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО на Н. М. Н. с ЕГН ***** от гр.*** по иск с правно основание чл. 45,ал.1 от ЗЗД, вр. с

чл.86 от ЗЗД СУМАТА от 2200 /две хиляди и двеста/ лева главница, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в имот с идентификатор 10447.518.57 и сграда с идентификатор 10447.518.57.2 в гр.В.Търново, ул.“С.Пенов“ № 4 , ведно със законната лихва от 17.09.2016 г. до окончателното изплащане , като за разликата от 2800 /две хиляди и осемстотин/ лева до пълния предявен размер от 5000 / пет хиляди/ лева ОТХВЪРЛЯ иска, като неоснователен.

ОСЪЖДА ИВ. В. Б. с ЕГН ***** от гр. ***** ап.43 и В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.***** да заплатят солидарно на Н. М. Н. с ЕГН ***** от гр.*** сумата от 497,20 / четиристотин деветдесет и седем лева и 20 ст./ направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Н. М. Н. с ЕГН ***** от гр.*** да заплати на В. ЮЛ. В. с ЕГН ***** от гр.***** сумата от 557,20 / петстотин петдесет и седем лева и 20 ст./ направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС, чрез ВТРС в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____